

پایدار بودن یک جامعه انسانی به چه معناست؟

پایداری یک معنای نسبی دارد.

هر پایدار شهری است که حافظ و ارتقا دهنده رفاه اهالی چه در بلند مدت و چه در دوره متوسط می باشد که در ضمن بالاترین کیفیت زندگی از آن بدست می آید. پایداری ایجاب می کند که تصمیم گیری یکپارچه در نتایج اقتصادی و

پایداری محیطی به معنی حفظ سرمایه طبیعی است که ایجاب می کند ما انسانها در مصرف مواد تجدید شونده و در مصرف آب و منابع انرژی حد و اندازه را رعایت کرده و بیشتر از آنچه که سیستم های طبیعی می توانند فراهم کنند مصرف نکنیم. بعلاوه به یاد داشته باشیم که نسبت مصرف ما از منابع یکبار مصرف بیشتر از نسبتی نباشد که منابع پایدار تجدید شونده نتواند آنرا جبران کند بهترین مثال در این مورد نفت و سوخت فسیلی است که پس از اتمام شدن

بالاخره پایداری محیطی بمعنی رعایت این اصل مهم است که نسبت آلاینده های پراکنده در جو و در دامن طبیعت هرگز بیشتر از ظرفیت جذب شدن آن آلاینده ها در هوا و آب و خاک و بیشتر از توان تصفیه طبیعت نباشد.

پایداری معنی نسبی دارد برچسب زدن یک شهر یا عرف استفاده از شهر) به عنوان اینکه شهر پایدار است و برچسب آن دگر که شهر پایدار نیست کار درستی نیست . درتصویر زیر مفهوم کلی پایداری نسبی نشان داده شده است شهر سرشار از همه منابع و انرژی طبیعی مثل انرژی و غذا و آب و غیره دارند خروجی یا درویی هایی زیاد مثل آلودگی حرارتی، فاضلاب، ضایعات گیاهی و غیره نسبت به شهر هم اندازه آن پایداری کمتری دارد. ایجاد وضعیت بهتر در پایداری نسبی یک شهر ایجاب میکند که خصوصیات را که در الگوی ورودی ها و خروجی ها اثر می گذارند ارزیابی کنیم. احتمالاً در این راستا بایستی خاک و آب و انواع ساختمان و سیستم های حمل و نقل و سازمان قضایی را لحاظ کرد. سپس می توان پتانسیل تغییرات را حین نقشه کشیدن محوطه در ساختمان ها مورد ارزیابی قرار داد.

. تصمیمات امروز ناپیوستگی آینده کودکان و نسل آینده و آنچه را که در آینده برمی‌گزیند به خطر اندازد. همه ما م
اعمال فردی و گروهی خود می‌باشیم.

. منابع طبیعی ناپیوستگی عادلانه موثر مورد استفاده قرار گرفته و پایداری جامعه فداری پایداری جامعه دیگر نگردد.

. استفاده از منابع تجدید شونده مورد تأیید و تشویق ما است و ضمن استفاده از منابع غیرتجدید شونده ناپیوستگی به
قل برسد. مصرف منابع تجدید شونده ناپیوستگی بیشتر از میزان تولید تجدیدی آن شود.

. برقراری ارتباطات آزاد بین مردم و بخش اصناف و کلیه سطوح دولتی مهم اند. ما تنوع فرهنگی و اقتصادی و محیطی
را ارج می‌نهیم.

. هر جامعه ناپیوستگی زمینه بهداشتی و حیاتی و بی‌خطری را برای تعامل انسان‌ها و تحصیلات و اشتغال و تفریحات
سالم و سرگرمی‌ها و توسعه فرهنگی فراهم کند.

. پایداری به توانمندی جامعه اکوسیستم و یا به هر سیستمی در حال فعالیت کنونی اطلاق می‌شود که می‌تواند تا
آینده نامعلوم ادامه فعالیت داده بدون اینکه بر اثر فرسایش و تهی شدن منابع کلیدی به حکم اجبار به سمت سقوط
هدایت گردند.

توسعه پایدار به مفهوم حرکت بر محور انسان-محیط است و توسعه امکانات اقتصادی با توجه به ملاحظات محیطی و
عدالت اجتماعی را مورد توجه قرار می‌دهد. توسعه پایدار پس از مشکلات ایجاد شده از توسعه صرفاً اقتصادی پس از
جنگ جهانی مطرح گردید. جایی که توسعه بی‌رویه باعث اختلافات طبقاتی و مشکلات زیست محیطی عدیده ای
شده و مسیر توسعه به ابعاد محیطی و اجتماعی کمتر از اقتصادی بها داده بود.

با توسعه روزانه شهری شدن زندگی بشر مفاهیم مربوط به توسعه پایدار به این حیطه وارد گردید و توسعه پایدار شهر
محصول نگاه‌های جدید به عدالت اجتماعی، فضای و محیطی نسبت به شهر است. شهرها در سال جمعیتی
درصد کل جهان را در عینی در خود جای خواهند داد که تقریباً درصد از فضای شهری را در اختیار دارند. بنابر
این این تراکم عجیب و بی‌سابقه جمعیت و نیاز عمومی به جذب منابع اساسی منجر به بهره‌برداری‌های غیر طبیعی
از منابع محلی و استثمار منابع همسایگی خواهد شد. آثار این توسعه با پس ماند‌های غیر قابل پیش‌بینی به جای

مانده از شهرها ادامه داشته و آلودگی ها و بیماری ها و گونه های زندگی حاشیه ای جدید محصول این توسعه خواهد

اما توسعه پایدار شهری به عنوان جزئی از توسعه پایدار بر پایه استفاده معقول از منابع طبیعی استوار شده است و در این نوع توسعه ملاحظات سه گانه، محیطی، اقتصادی و اجتماعی در کنار هم لحاظ خواهد شد. بنابر این شهر پایدار سعه ای است که هنیت و امکان ارتقای همیشگی سلامت اجتماعی - اقتصادی بوم شناسانه شهر فراهم کرده و این ذهنیت و امکان را به عینیت و اقدام مبدل ساخته است.

بنابر این راه کارهای زیر به عنوان راه کارهای توسعه پایدار شهری مطرح است :

- حداقل سازی پیامد های زیست محیطی

-

- بهره برداری از منابع تجدید پذیر

در این مسیر به ناچار سیاست هایی مثل کاهش اتکا به خودروی شخصی، افزایش فشردگی کالبدی در توسعه شهری، حفاظت و احیای نظام های طبیعی در شهر و منطقه پیرامونی، کاهش مصرف منابع و تولید آلودگی در شهر و منطقه، بهبود زیست پذیری اجتماعات بشری، پایداری و تقویت اقتصاد شهری و اصلاح نظام اداری و حکمرانی شهری، بایستی اعمال شود تا شهر به سمت پایداری هدایت شود.